

**Додаток до матеріалів
Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції**

**«КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ТА ІННОВАЦІЇ:
ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ»**

присвячена видатному вченому-економісту О. Г. Ліберману

Тези доповідей

**22 листопада 2024 року
м. Харків, Україна**

**Харків
2024**

Рекомендовано на засіданні вченої ради Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця (протокол №12 від 29.10.2024 р.), вченої ради Науково-дослідного центру індустриальних проблем розвитку НАН України (протокол № 10 від 28.10.2024 р.)

Рецензенти: **Кизим Микола Олександрович**, доктор економічних наук, професор, член-кореспондент НАН України, керівник відділення досліджень людського капіталу, завідувач відділу досліджень людського розвитку Інституту демографії та проблем якості життя НАН України (Київ, Україна);
Криворучко Оксана Миколаївна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту Харківського національного автомобільно-дорожнього університету (Харків, Україна);
Назарова Галина Валентинівна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри соціальної економіки Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця (Харків, Україна)

Конкурентоспроможність та інновації: проблеми науки та практики : матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 22 листопада 2024 р. Харків : ФОП Лібуркіна Л. М., 2024. мова, англ. мова

Наведено результати наукових досліджень учасників Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Конкурентоспроможність та інновації: проблеми науки і практики», присвяченої видатному вченому-економісту О. Г. Ліберману. Розглянуто проблеми та перспективи розбудови економіки України, стратегічного управління конкурентоспроможністю підчас війни та повоєнної розбудови економіки України на основі інновацій, зокрема питання: сучасного стану використання пропозицій Овсія Лібермана щодо планування, зростання прибутку підприємств; управління розвитком міжнародної діяльності підприємств в умовах цифрової трансформації; розглянуто сучасні детермінанти забезпечення конкурентоспроможності та національної безпеки України; інноваційної трансформації промисловості України за різними галузями; перспективних напрямів розвитку циркулярної економіки в Україні.

Видання складається зі збірки тез доповідей учасників конференції.

Представлений матеріал може бути корисним для використання у подальших наукових дослідженнях, практичній діяльності підприємств і організацій для підвищення конкурентоспроможності й інноваційного розвитку. Рекомендовано фахівцям різних галузей економіки, державним службовцям, представникам бізнесу, наукових, освітніх і громадських організацій.

<i>Говоровська А. В., Піддубна Л. І.</i> Детермінанти забезпечення конкурентоспроможності підприємств пивоварної галузі України	755
<i>Джаббаров Т. А.</i> Особливості формування маркетингової стратегії розвитку компанії в умовах цифрової трансформації	760
<i>Дзеніс О. О., Давидова А. М.</i> Формування стратегії цифрового маркетингу з використанням методу SOSTAC	763
<i>Дзеніс О. О., Ільченко К. В.</i> Інноваційні технології в міжнародному рекламному бізнесі	767
<i>Дзеніс О. О., Мороз В. С.</i> Роль digital-маркетингу в управлінні зовнішньоекономічною діяльністю підприємства	771
<i>Дзеніс О. О., Шестакова О. А., Бездетко К. С.</i> Вплив корпоративної стратегії на сталий розвиток підприємства	776
<i>Дзеніс О. О., Шкафенко А. В.</i> Особливості формування стратегії виходу підприємства на зовнішні ринки	780
<i>Dzenis O., Shestakova O.</i> Technological impact on export risks of an enterprise	784
<i>Дибач І. А.</i> Роль електронної комерції для невеликого бізнесу в міжнародній торгівлі	789
<i>Дубинін Я. Ю.</i> Вплив програм менторства та наставництва на кар'єрний розвиток працівників в ІТ-сфері	793
<i>Зайцев Ю. О., Снопченко М. Ю.</i> Формування організаційно-економічного механізму розвитку підприємства в умовах цифровізації	797
<i>Коваленко І. Р.</i> Вибір джерел фінансування залежно від життєвого етапу стартапу	801
<i>Козуб В. О., Козуб С. О.</i> Тенденції розвитку світової електронної комерції в умовах цифрової економіки	805

УДК 005.21:65.016.2

Вплив корпоративної стратегії на сталий розвиток підприємства

Дзеніс Олексій Олександрович,

канд. екон. наук, доцент кафедри міжнародної економіки і менеджменту,
ім. С. Кузнеця (м. Харків, Україна),
e-mail: oleksiy.dzenis@hneu.net;

Шестакова Олена Андріївна,

канд. екон. наук, доцент кафедри міжнародної економіки і менеджменту,
ХНЕУ ім. С. Кузнеця (м. Харків, Україна),
e-mail: elena.shestakova.ua@gmail.com;

Бездетко Костянтин Сергійович,

студент 2 року навчання другого (магістерського) рівня вищої освіти,
навчально-науковий інститут Менеджменту і маркетингу,
ХНЕУ ім. С. Кузнеця (м. Харків, Україна),
e-mail: bezdetko.k@gmail.com

Сучасний бізнес-світ зазнає глибоких змін, пов'язаних із зростанням суспільних очікувань щодо відповідального та сталого розвитку. Корпорації все більше усвідомлюють важливість екологічної відповідальності та соціальної інтеграції для довгострокового зростання. В умовах посилення регуляцій і зростання значення екологічної та соціальної стійкості сталий розвиток стає ключовим елементом корпоративної стратегії, а не лише інструментом для покращення іміджу. Компанії, що інтегрують принципи сталого розвитку, можуть краще реагувати на зовнішні ризики, поліпшити взаємодію зі стейкхолдерами та досягти конкурентних переваг, зокрема через інновації у виробництві та управлінні. Це особливо важливо в умовах, коли глобальні екологічні проблеми, такі як зміна клімату та дефіцит ресурсів, набувають критичної ваги [1].

Корпоративна стратегія спрямована на визначення довгострокових цілей та шляхів їх досягнення, враховуючи всі рівні управління – від корпоративного до операційного. Це дозволяє не лише координу-

активно розвивають соціальні програми, підтримуючи освітні проекти та забезпечуючи справедливі умови праці [6].

3. *Екологічна стійкість*. Екологічний компонент сталого розвитку орієнтований на мінімізацію негативного впливу діяльності компанії на навколишнє середовище. Це може включати скорочення викидів парникових газів, ефективне використання природних ресурсів, зменшення кількості відходів та їх переробку. Наприклад, компанії, такі як ІКЕА, реалізуючи сталий розвиток, інвестують у відновлювані джерела енергії та проекти з переробки відходів. А, компанії на зразок Соса-Сола ставлять на меті зменшення використання води у виробництві, зосереджуючись на регіональних програмах збереження ресурсів, що допомагає уникати екологічних криз і зменшує ризики регуляторних санкцій.

Таким чином, інтеграція сталого розвитку у корпоративну стратегію дозволяє підприємствам досягти збалансованого підходу, який враховує інтереси не лише компанії, а й суспільства та природи. Це сприяє формуванню більш стійких моделей бізнесу, які легше адаптуються до змін у зовнішньому середовищі, забезпечуючи при цьому відповідність вимогам інвесторів та клієнтів.

В Україні також спостерігається зростання інтересу до принципів сталого розвитку. «Миронівський хлібопродукт» активно впроваджує ініціативи щодо скорочення викидів CO₂ та переробки відходів, «Нова Пошта» скорочує використання пластику, а «Епіцентр К» інвестує в енергоощадні технології. Інтеграція сталих принципів надає компаніям численні переваги, серед яких покращення репутації, залучення інвестицій, оптимізація витрат, зниження регуляторних ризиків, інновації, розвиток нових ринків і залучення працівників.

Підводячи підсумки, можна сказати, що сталий розвиток є не просто вимогою сучасного світу, але й вигідною стратегією, яка допомагає компаніям зміцнювати свої позиції на ринку та досягати довгострокових результатів. Взаємозв'язок між корпоративною стратегією та

сталим розвитком є основою для створення довгострокової стійкості та досягнення конкурентних переваг у сучасному бізнес-середовищі. Важливою є здатність компаній відповідати соціальним і екологічним викликам, водночас зберігаючи фінансову стабільність і забезпечуючи стабільний розвиток. В Україні такі ініціативи сприяють формуванню відповідального бізнесу, здатного відповідати на глобальні виклики та залучати нові інвестиції. Подальші дослідження у цій галузі можуть сприяти поширенню найкращих практик та вдосконаленню методів інтеграції сталого розвитку у корпоративне управління.

Література

1. Dyllick T., Muff K. Clarifying the Meaning of Sustainable Business: A Descriptive and Analytical Framework. *Business Strategy and the Environment*. 2016. Vol. 25 (8). P. 535–546.
2. Porter M. E., Kramer M. R. Creating Shared Value. *Harvard Business Review*. 2011. Vol. 89 (1–2). P. 62–77.
3. Лісенко А. Г., Журавель Д. М. Корпоративна стратегія в умовах сталого розвитку: Теоретичні аспекти та практичні рекомендації. *Економіка та управління підприємствами*. 2019. № 32. С. 45–59.
4. Elkington J. *Cannibals with Forks: The Triple Bottom Line of 21st Century Business*. Capstone Publishing, 1997.
5. Hart S. L., Milstein M. B. Creating Sustainable Value. *Academy of Management Perspectives*. 2003. Vol. 17 (2). P. 56–67.
6. Doh J. P., Tashman P. The Role of Corporations in Addressing Climate Change: A Strategy Perspective. *Business & Society Review*. 2014. Vol. 119 (4). P. 517–552.
7. Eccles R. G., Ioannou I., Serafeim G. The Impact of a Corporate Culture of Sustainability on Corporate Behavior and Performance. Harvard Business School Working Paper, 2012.
8. CSR Ukraine. Annual Sustainability Report 2020. 2021.
9. Serafeim G. Corporate Social Responsibility and Financial Performance. Harvard Business School Working Paper, 2015.

Тези надійшли до редакції 04.11.2024 р.

